

בעניין:

_____ אבו ג'מאל, ת"ז _____ ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד בנימין אחסתרובה ואח'

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרות

- נ ג ד -

שר הפנים ואח'

באמצעות פרקליטות המדינה
רח' צלאח-א-דין 29, ירושלים
טל: 02-6466590; פקס: 02-6466713

המשיבים

בקשה מטעם העותרות

בית המשפט הנכבד מתבקש לשקול מחדש את החלטתו מיום 31.5.2015 ולקבוע דיון בבקשה למתן צו-ביניים בעניינה של העותרת 1 (להלן: **העותרת**). לחלופין מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דיון דחוף בעתירה.

ואלה טעמי הבקשה:

רקע עובדתי בקליפת אגוז

1. עניינה של עתירה מתוקנת זו בהחלטתו הפסולה של המשיב 1 מיום 24.3.2015, לבטל את היתר השהייה של אם לשלושה ילדים תושבי קבע שכל חייהם חיו בישראל, ולהרחיקה לגדה המערבית. זאת, בשל השתתפותו של בעלה המנוח, עימו נטלה חלק בהליך לאיחוד משפחות, בפיגוע שבוצע בבית כנסת בשכונת הר נוף שבירושלים ביום 18.11.2014, פיגוע אשר אין חולק כי לעותרת ולילדיה הקטנים אין ולא הייתה כל נגיעה אליו.
2. בעתירתן מיום 16.4.2015 הדגישו העותרות כי גם בבסיס החלטה החדשה שנתן המשיב 1 ביום 24.3.2015 בעניינה של העותרת, עמדו שיקולים זרים. בנוסף נטען בעתירה כי מדובר בהחלטה שהתקבלה בתום הליך מינהלי פגום ופסול מן היסוד ותוך פגיעה קשה ומיידית בזכויות היסוד של העותרת וילדיה.
3. יודגש, כי לצד העתירה הגישו העותרות בקשה דחופה למתן צו ביניים שיורה למשיבים שלא להרחיק את העותרת מישראל עד למיצוי ההליכים המשפטיים בעניינה.
4. ביום 31.5.2015 הגישו המשיבים את תגובתם לעתירה. בתגובתם, דרשו המשיבים מבית המשפט שלא להתערב בהחלטת המשיב 1 וכן לדחות את העתירה ואת הבקשה למתן צו ביניים.

5. בעקבות תגובת המשיבים, החליט בית המשפט הנכבד ביום 31.5.2015, שלא להיעתר לבקשה למתן צו ביניים ולבטל את הצו הארעי שניתן על ידו ביום 30.11.2014. עם זאת נקבע על ידי בית המשפט בהחלטתו, כי העתירה תועבר לדיון בפני הרכב עד ליום 29.10.2015.

הטעמים שעמדו בבסיס הבקשה למתן צו ביניים

6. יודגש, כי צו הביניים התבקש מבית המשפט הנכבד על מנת לשמר את המצב הקיים ולמנוע את הפרדתם של הילדים מאמם ולחלופין את גירושם של הילדים תושבי הקבע לשטחים יחד עם אימם, וזאת כל עוד לא מוצו עד תום ההליכים המשפטיים בעניינם.

7. בבקשתן הצביעו העותרות על כך כי אין חולק שהעותרת לא חטאה ולא פשעה וכי היא נקלעה למצב הבלתי אפשרי בו היא מצויה על לא עוול בכפה לאחר ששהתה כדין בישראל. כמו כן מעולם לא הועלתה כלפי העותרת טענה ביטחונית, וכן אף כיום לא נטען כי **עצם שהייתה** בישראל מסוכנת או מסכנת את ביטחון הציבור. מאידך ברור, כי גירוש של העותרת לאחר ששהתה בישראל שנים כדין לצד ילדיה, יפגע אנושות ובאופן מיידי בזכויות היסוד של הילדים, שעקירתם מביתם, מסביבתם הטבעית, וגירושם עם אמם לגדה המערבית, טומנת בחובה פגיעה קשה ביותר. כמו כן אם תתקבל בסופו של יום העתירה, הרי שהנזק שייגרם לילדים כתוצאה מאילוצם לעזוב עם אמם את הבית בו גדלו כל חייהם, את מסגרות הלימודים, ואת חבריהם ובני משפחתם, הינו רב ובלתי הפיך. לעומת זאת מתן הצו הארעי המאפשר לעותרת לשהות כדין לצד ילדיה עד להכרעה בעתירה אינה גורמת נזק כלשהו למשיבים. אשר על כן בעניין דנן, מאזן הנוחות נוטה בהכרח ובאופן חד משמעי לטובת מתן צו ביניים והותרת המצב הקיים על כנו עד תום ההליך המשפטי.

8. יצוין כבר עתה, כי כתוצאה מדחיית הבקשה לצו הביניים תוך ביטול הצו הארעי, נפגעת באופן מיידי זכותם של העותרים 2-4, ילדיה הקטנים של העותרת, לביטוח בריאות, וזאת בהתאם להודעת המוסד לביטוח לאומי לעותרת 5 מיום 8.1.2015 כי מעמדם של הילדים יוותר על כנו כל עוד מחזיקה אמם בצו מטעם בית המשפט הנכבד. העותרות מבקשות לשוב ולהדגיש כי מדובר בילדים שחלקם אינם בקו הבריאות – העותר 2 סובל ממום בלב והוא אף הולך ומאבד את שמיעתו ואצל העותר 4 קיים חשש לאפילפסיה ומצוי בהשגחת גאסטרואנטרולוג. ילדים שלא חטאו ולא פשעו.

הודעת המוסד לביטוח לאומי מיום 8.1.2015 מצ"ב ומסומנת ע/16.

9. יצוין בנוסף, כי בעוד שבמסגרת התגובה לעתירה מיום 28.5.2015 התנגדו המשיבים לבקשה למתן צו-ביניים, הרי שעד כה לא זו בלבד שהם לא הביעו כל התנגדות לקיומו של הצו, אלא שהם שבו והגישו לבית המשפט בקשות חוזרות ונשנות לקבלת ארכות להגשת התגובה מטעמים לבית המשפט, הן במסגרת ההליך הנוכחי והן במסגרת ההליך הקודם, ובכך איפשרו למעשה את הארכת שהייתה של העותרת בישראל מחודש נובמבר דאשתקד. דבר זה מחזק טענת העותרים בדבר מאזן הנוחות הנוטה באופן ברור ומוחלט לטובת הילדים.

10. העותרות מנגד, הקפידו שלא לעכב את ההליכים ועמדו בכל מסגרות הזמנים שנקבעו להם, גם כאשר מדובר היה במסגרות זמנים מצומצמות ביותר.

11. משכך, משהחליט בית המשפט שלא לקבל את בקשתה של העותרת כי ייתאפשר לה, להמשיך ולשהות בישראל לצד ילדיה ללא חשש לגירושה עד אשר יתברר עניינה בפניו, מבקשות העותרות מבית המשפט הנכבד לשקול מחדש את החלטתו תוך קביעת דיון בבקשה למתן צו ביניים לפניו בהקדם האפשרי.

12. לחלופין, במידה ובית המשפט הנכבד לא ימצא לנכון לשקול מחדש את החלטתו שלא להיעתר לבקשה למתן צו ביניים, הרי שלאור ההשלכות של החלטה זו והותרת העותרת ללא כל הגנה מפני גירוש וכן הותרת ילדיה ללא ביטוח רפואי וללא זכויות סוציאליות, מתבקש בית המשפט להורות על דיון דחוף בעתירה גופא.

13. הבקשה הועברה לתגובת ב"כ המשיבים, אך זו טרם התקבלה. ברם, מפאת דחיפות העניין מוגשת הבקשה ללא תגובת המשיבים.

14. מן הדין ומן הצדק להיענות לבקשה.

ירושלים, 1 יוני 2015

בנימין אחסתרובה, עו"ד
ב"כ העותרות

(ת.ש. 68983)